

ഫലസ്തീൻ, ഞങ്ങളോടൊപ്പം

റക്തം പാടിയ ഭൂമിയിലായ്,
കടലിരമ്പിയ കുളിരരാശി,
പുഴപ്പൊട്ടി ഓടുന്നതെന്തു,
പാലസ്തീനി ചിരിയല്ലല്ലോ?

ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ കരച്ചിലായ്,
ഒരു അമ്മയുടെ പകച്ചുമലി,
ഒരു പിതാവിന്റെ ശൂന്യതയായ്,
ഒരു മുത്തശ്ശിയുടെ പ്രാർത്ഥനയായ്...

അവർ തീരങ്ങൾ കത്തി നോക്കും,
മേഘങ്ങൾ മരണം ചുമക്കും,
ചുംബിക്കേണ്ട കണ്ണുകളിൽ,
കണ്ണീർ ജലമായി വിഴും.

തുടർച്ചയായ വെടിയൊച്ചകളു്
ഉറക്കങ്ങളു്കു കുഴിയില് കല്ലായ്,
പാഠപുസ്തകങ്ങളു്കു പകരം,
പൊളിഞ്ഞ ഒരു മതിൽ എഴുതും കഥകളു്.

ഇനി ആരാണു് ഭീകരന്, ആരാണു് വീരന്?
ചിരിച്ച കുട്ടികളിലോ, ചുമക്കുന്നത് ടാക്കുകളോ?
പുതിയൊരു ഭാവി ഉറപ്പാക്കുവാന്,
അവർക്കായ് ലോകം ആരും ചെവിക്കൊടുക്കുമോ?

നിങ്ങളുടെ മണ്ണ് നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നം,
നിങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിങ്ങളുടെ ജന്മാവകാശം.
വെടിക്കോലുകൾ കൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല
ഒരു ജനതയുടെ അഭിമാനം.

ഫലസ്തീൻ, ഞങ്ങൾ കാണുന്നു,
നിന്റെ പ്രതിരോധം, നിന്റെ കരുത്ത്,
നിന്റെ ഉറവിടമെന്ന വിശ്വാസം,
നിന്റെ നിലനിൽപ്പെന്ന പ്രാർത്ഥന.